

List pasterski Arcybiskupa Tadeusza Kondrusiewicza na 2012 r. **Umiłowani kapłani, osoby konsekrowane, wierni!**

1. Odpowiadając na wyzwania czasu Kościół Katolicki coraz więcej uwagi poświęca nowej ewangelizacji. Po raz pierwszy termin ten zastosował błogosławiony Jan Paweł II, który jak prorok zauważył konieczność nowego głoszenia Ewangelii w krajach o bogatej chrześcijańskiej tradycji, gdzie niestety, obecnie człowiek stracił wiarę i żyje, jakby Bóg w ogóle nie istniał lub spycha Go na peryferie życia. O niej, jako o nieodzownej potrzebie, coraz częściej mówi papież Benedykt XVI i biskupi. Tej tematyce poświęcony jest kolejny, już XIII Zwyczajny Synod Biskupów, który odbędzie się na Watykanie w październiku bieżącego roku pod hasłem: "Nowa ewangelizacja mająca na celu przekazywanie wiary chrześcijańskiej". †

Ojciec Święty Benedykt XVI ogłosił, że 11 października 2012 r., w pięćdziesiątą rocznicę otwarcia Soboru Watykańskiego II rozpocznie się Rok Wiary. W sytuacji jej głębokiego kryzysu w obecnym współczesnym świecie rok ten powinien stać się zaproszeniem do autentycznego i nowego nawrócenia do Chrystusa, misyjnego zaangażowania się w kwestię nowej ewangelizacji, rozbudzenia w wiernych aspiracji do wyznawania pełni wiary z jej odnowioną motywacją, ufnością i nadzieją, a także do ukazania obowiązku nowego odkrywania i nauczania się głównych prawd wiary, zawartych w katechizmie.

Wiara, według nauczania św. Pawła apostoła, rodzi się ze słuchania (por. Rz 10,17). Najpierw trzeba ją głosić, aby ktoś mógł uwierzyć. Dlatego nowa ewangelizacja organicznie wpisuje się w program odrodzenia i umocnienia wiary. Kościół Katolicki na Białorusi pragnie iść zgodnie z duchem czasu i odpowiadać na jego wyzwania. Z tego względu Konferencja Biskupów Katolickich Białorusi ustaliła, że nowa ewangelizacja jako wejście w Rok Wiary będzie programem duszpasterskim w 2012 r.

2. Głównym obowiązkiem Kościoła zawsze i wszędzie jest i będzie głoszenie Ewangelii Jezusa Chrystusa. On, jako pierwszy Ewangelizator, nakazał Apostołom: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem" (Mt 28, 19-20). Kościół, zachowując wierność temu testamentowi Zbawcy, nieustannie pracuje nad rozprzestrzenianiem Dobrej Nowiny. Dlatego misja ewangelizacji jest niezmiennym i koniecznym wyrażeniem istoty Kościoła – jak naucza papież Benedykt XVI (por. US). Podkreśla także, że w ciągu dziejów zmieniają się formy i metody tej misji. Wszystko zależy od miejsca, sytuacji i warunków głoszenia Ewangelii.

Czas, w którym żyjemy jest naznaczony odejściem od wiary w społeczeństwach i kulturach, gdzie Dobra Nowina była zaniesiona przed kilkoma stuleciami. Zmiany socjalno-polityczne, niespotykany dotąd szybki rozwój nauki i technologii, zmiany w ekonomice, procesy migracji i globalizacji itd., oddziałują na człowieczeństwo zarówno pozytywnie, jak i negatywnie. Wpływają one także na stosunek człowieka do religii. Z jednej strony niosą nową nadzieję, z drugiej - prowadzą do utraty sacrum i wiary w Boga, czego następstwem jest zauważalna we współczesnym świecie erozja tradycyjnych chrześcijańskich wartości.

Wobec zaistniałej sytuacji i niebezpiecznych wyzwań Kościół nie może pozostać pasywnym. Uwagę na to zwrócił już Sobór Watykański II, pouczając, że "Kościół zawsze zobowiązany jest do badania znaków czasu i ich interpretowania w świetle Ewangelii tak, aby w sposób

dostosowany do każdego pokolenia mógł odpowiadać na odwieczne pytania ludzi o sens życia doczesnego i przyszłego oraz ich wzajemną relację" (GS 4).

Sobór i nauczanie posoborowe wiele uwagi poświęciły relacji między Kościołem a światem w celu znalezienia odpowiednich form działalności, aby współczesny człowiek mógł odczuć, że słowo Boże jest żywe i skuteczne (por. Hbr 4,12), które według nauczania papieża Benedykta XVI, staje się krynicą duchowego odrodzenia (por. VD 102).

Papież Paweł VI w Adhortacji apostolskiej o ewangelizacji w świecie współczesnym pisał, że kwestia ewangelizacji będzie zawsze aktualna, ponieważ dzisiaj ludzie zupełnie odwracają się od prawa Bożego (por. EN 52). Dlatego Kościół powinien szukać odpowiednich środków, aby dotrzeć do tych ludzi z Bożym Objawieniem i wiarą w Chrystusa (por. EN 56).

Należy jednak pamiętać, że istnieją pewne wspólne elementy nowej ewangelizacji. Przede wszystkim odnowiona troska misyjna i pokorne podporządkowanie się działaniu Ducha Świętego, który towarzyszy głoszącym Ewangelię i otwiera serca słuchaczy. Należy także posiadać osobiste głębokie doświadczenie Boga, aby móc owocnie głosić Ewangelię.

Nowa ewangelizacja była jedną z głównych myśli nauczania błogosławionego Jana Pawła II. W Adhortacji apostolskiej o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie nauczał, że religijne zaniedbanie i odejście od Boga są nie mniej niepokojącymi i destrukcyjnymi zjawiskami niż jawny ateizm. W atmosferze sekularyzacji i rozwoju sekt dziedzictwu duchowemu i moralnemu zagraża rozproszenie. Tylko nowa ewangelizacja może zabezpieczyć rozkwit czystej i głębokiej wiary (por. ChL 34). Dlatego Kościół, działający mocą Ducha Świętego, powinien wyjść do współczesnego świata z nowym misyjnym zapałem i zająć się nową ewangelizacją. Analiza sytuacji religijnej we współczesnym świecie pokazuje, że jest ona bardzo zróżnicowana na kontynentach i w krajach. W jednym miejscu praktyki religijne są żywe, w drugim – podważone procesom sekularyzacji, w trzecim – martwe.

Zmiana tej sytuacji wymaga poszukiwania odpowiednich form i metod ewangelizacyjnych. Nie zawsze jakieś dobro w jednym z mocno schryścianizowanych krajów Europy, będzie korzystne na Białorusi, która posiada bogate doświadczenie strzeżenia depozytu wiary i przekazywania go młodemu pokoleniu podczas prześladowania Kościoła, gdzie w czasach współczesnych występuje problem sekularyzacji. Z tego względu, jak zauważa papież Benedykt XVI, należy uważnie rozpoznać wszystkie sytuacje, aby postawić odpowiednią diagnozę i zaaplikować właściwe lekarstwo. Należy jednak pamiętać, że istnieją pewne wspólne elementy nowej ewangelizacji. Przede wszystkim odnowiona troska misyjna i pokorne podporządkowanie się działaniu Ducha Świętego, który towarzyszy głoszącym Ewangelię i otwiera serca słuchaczy. Należy także posiadać osobiste głębokie doświadczenie Boga, aby móc owocnie głosić Ewangelię (por. US).

Ojciec Święty Benedykt XVI w encyklice "Bóg jest Miłością" stwierdza, że bycie chrześcijaninem oznacza spotkanie się z Chrystusem, który nadaje życiu nową perspektywę (DEC 1). Podobnie dzieje się w kwestii nowej ewangelizacji. Nie jest to ludzki projekt ekspansji, lecz pragnienie dzielenia się z innymi bezcennym darem wiary, który otrzymaliśmy od Boga (por. US).

3. Przed swoim wniebowstąpieniem Chrystus powiedział do apostołów: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody" (Mt 28,19). Oni otrzymali mandat Zbawcy, który "chciał, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy" (1 Tm 2,4). Wypełniając go, apostołowie zaczęli ewangelizować ludzi różnych języków, tradycji i narodowości.

Słowo "ewangelizować" pochodzi od greckiego "euan-gelion" i używa się go w celu określenia

działalności dotyczącej nawracania ludzi do Boga.

Ewangelizacja, będąca główną misją Kościoła, przede wszystkim jest skierowana na apostołat wśród pogan. To tzw. pierwsza ewangelizacja. Z Dziejów Apostolskich wynika, że istotą Dobrej Nowiny jest sam Chrystus – nasz Pan (por. Dz 11,19-20). Słowo "pan" w języku greckim brzmi "kyrios". Nazwanie człowieka panem w kulturze hellenistycznej oznaczało uznanie jego władzy nad sobą, przyjęcie go jako swego boga i władcę.

Mówiąc o ewangelizacji, należy pamiętać, że nie jest ona moralnym nauczaniem, którym zajmuje się katechizacja, lecz głoszeniem Chrystusa. Jest skierowana do niewierzących oraz chrześcijan, którzy są nimi tylko z nazwy, ponieważ utracili wiarę w Boga lub żyją, jakby On w ogóle nie istniał. Z tego względu głoszenie Ewangelii we współczesnym świecie nazywa się nową ewangelizacją. Jej specyfika polega na przepowiadaniu jej z nowym zapalem, za pomocą nowych metod i słów, ludziom ochrzczonym, ale niepraktykującym.

Termin "nowa ewangelizacja" w żadnym wypadku nie mówi o nowej Ewangelii, która pozostaje niezmienna. Chodzi o nowe formy jej głoszenia, dzięki którym ta sama Ewangelia będzie przepowiadana z nowym entuzjazmem, językiem zrozumiałym dla współczesnego człowieka żyjącego w dobie zsekularyzowanej kultury, a także za pomocą nowej metodologii, zdolnej w zmieniającym się świecie przekazać jej niezmienny sens. Nie bez powodu papież Benedykt XVI w przemówieniu do członków Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji w dniu 30 maja 2011 r. powiedział, że Ewangelia jest zawsze nowym głoszeniem dokonanego przez Chrystusa zbawienia w celu uczynienia ludzkości uczestnikiem Bożych tajemnic i darowania jej nowej nadziei.

Mówiąc o ewangelizacji należy pamiętać, że nie jest ona moralnym nauczaniem, którym zajmuje się katechizacja, lecz głoszeniem Chrystusa. Jest skierowana do niewierzących oraz chrześcijan, którzy są nimi tylko z nazwy, ponieważ utracili wiarę w Boga lub żyją, jakby On w ogóle nie istniał. Z tego względu głoszenie Ewangelii we współczesnym świecie nazywa się nową ewangelizacją.

4. Rozpoczynający się rok nowej ewangelizacji, która przebiega w szybko zmieniającym się świecie, gdy o Bogu mówi się w kontekście indyferencji a nawet wrogości, stawia nam pytanie, w jaki sposób możemy ją przeprowadzić?

4.1. Przede wszystkim w centrum ewangelizacyjnej działalności należy postawić Zbawiciela, który jest "wczoraj i dziś, ten sam także na wieki" (Hbr 13,8). Kościół powinien głosić niezmiennego Chrystusa i Jego naukę po wszystkie czasy, również obecnie, przeżywając kryzys wiary. Nowa ewangelizacja wymaga ukazania wiary w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, jako jedyne Zbawcy ludzkości. Rozpoczyna się ona od przekonania o działalności łaski Bożej i jej mocy przemiany serca człowieka, a także naszego chrześcijańskiego świadectwa. Dlatego, aby z nową mocą głosić Chrystusa i być Jego świadkami, powinniśmy przeżyć nowe Zesłanie Ducha Świętego. Potrzebujemy, jak pisał św. Ignacy Antiocheński, nie tylko nosić miano chrześcijan, lecz być nimi rzeczywiście (por. "Ad Cristiani di Magnesia", I, 1: NE, p. 60).

Nowa ewangelizacja wymaga ukazania wiary w Jezusa Chrystusa jako jedyne Zbawcy ludzkości. rozpoczyna się ona od przekonania o działalności łaski Bożej i jej mocy przemiany serca człowieka, a także naszego chrześcijańskiego świadectwa.

4.2. Mimo, że nowa ewangelizacja jest akcją wielostronną, powinna być skonkretyzowana, ponieważ Ewangelia jest skierowana do konkretnych ludzi.

4.2.1. Takim miejscem jej przepowiadania jest przede wszystkim Liturgia, jako szczyt życia Kościoła (por. SC 10). Liturgia nie jest działalnością kapłana czy wiernych, ale samego Chrystusa. Bóg najlepiej i najskuteczniej przemawia podczas Liturgii. Ukazuje to łacińskie

przysłowie, które mówi: "Lex orandi – lex credendi", co znaczy: jaka modlitwa – taka wiara.

4.2.2. Kolejnym miejscem głoszenia Dobrej Nowiny jest czynienie dobra. Papież Benedykt XVI w encyklice "Bóg jest Miłością" bardzo dobrze ukazał znaczenie chrześcijańskiej miłości w kwestii głoszenia Ewangelii. Relacje chrześcijanina do Chrystusa, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz, aby służyć (por. Mt 20,28), ocenia się na podstawie stosunku wiary do miłości. Miłość bliźniego jest świadectwem naszej wierności Bogu i Jego słowu. Z tego względu w naszych czasach, naznaczonych indywidualizmem i hedonizmem, koniecznie powinniśmy ukazywać bliźnim naszą miłość, jako znak stałego chrześcijaństwa i narzędzie nowej ewangelizacji.

4.2.3. Szczególne miejsce w procesie nowej ewangelizacji powinna zajmować rodzina, która jest podstawową komórką społeczeństwa. Rodzina, dotknięta kryzysem, powinna stać się domowym Kościołem – miejscem pierwszego głoszenia Ewangelii, chrześcijańskiej miłości i wychowania młodego pokolenia. W tym procesie nikt i nic nie zastąpi rodziny.

4.2.4. Program nowej ewangelizacji powinien obejmować młodzież i studentów. Jest to część społeczeństwa najbardziej zagrożona wyzwaniami sekularyzmu i liberalizmu. Z jednej strony błądzi i buntuje się, czasem nawet tracąc nadzieję, z drugiej – szuka drogi do szczęścia. Dlatego powinniśmy objąć ją swoją pasterską i ludzką opieką, ponieważ od tego, jaka będzie młodzież, zależy, jaki będzie świat i Kościół.

4.2.5. Efektywnym sposobem głoszenia Dobrej Nowiny są pielgrzymki. Doświadczenie ostatnich lat pokazuje, że ludzie, a szczególnie młodzież, chętnie biorą w nich udział. Pielgrzymowanie do świętych miejsc jest podążaniem do Boga.

4.2.6. Rozważając tematykę nowej ewangelizacji, nie można zapomnieć, że nowe - to dobrze zapominane stare. Nasi ojcowie i dziadkowie w okresie prześladowań Kościoła zachowali wiarę dzięki tradycyjnym nabożeństwom. Dlatego i my powinniśmy łączyć nowe z tradycyjnym.

4.2.7. Współczesny świat jest dotknięty fenomenem migracji, która prowadzi do pomieszania kultur i religii. Jest to, z jednej strony, wyzwanie naszego czasu, a z drugiej - możliwość lepszego wzajemnego poznania się, dzielenia się doświadczeniem przekazywania duchowych wartości i wspólnej ich obrony. Migracja potrzebuje także objęcia pasterską opieką tych, którzy wyjechali do innych państw, a także ich rodzin pozostałych w swoim kraju.

4.2.8. Współczesnego życia nie można wyobrazić bez środków masowego przekazu. Są one nowym areopagiem dla nowej ewangelizacji, która potrzebuje nowych metod komunikacji i przedstawiania ewangelicznych treści językiem dostępnym i zrozumiałym dla współczesnego człowieka. Potencjał mass mediów nie jest jeszcze w pełni wykorzystany zarówno w świecie, jak i na Białorusi. Kościół, jeśli pragnie być ewangelizacyjny, powinien stać się medialny.

5. Drodzy Bracia i Siostry!

Przed nami mnóstwo pracy w dziedzinie nowego efektywnego głoszenia Ewangelii. Proces ten jest trudny i złożony. Potrzebuje działania i modlitwy, a także nowych ewangelizatorów. Do nich powinny należeć nie tylko osoby duchowne, lecz także świeckie. Cały Kościół powinien nieść odpowiedzialność za ten proces, ponieważ, jak mówi św. Paweł Apostoł, biada nam, jeśli nie będziemy głosili Ewangelii (por. 1 Kor 9,16).

Trzeba podkreślić, że rok nowej ewangelizacji dobrze się wpisuje w rok książki, który obecnie jest obchodzony na Białorusi. Wśród mnóstwa książek księga Ewangelii powinna zajmować szczególne miejsce w życiu każdego chrześcijanina, jak księga, dzięki której poznajemy Boga i wiarę. Niechajże Nowy 2012 Rok - jako rok nowej ewangelizacji - rzeczywiście stanie się drogą do Roku Wiary, aby wszyscy ludzie uwierzyli i, żyjąc wiarą, osiągnęli zbawienie (por. Mk

Nowa ewangelizacja - wejściem w rok wiary

Wpisany przez Арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч
17.02.2012 01:00

16,16).

W tak ważnej kwestii nowej ewangelizacji zawierzam Was wszystkich Maryi – Matce nowej ewangelizacji – i szczerym sercem błogosławię w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Metropolita Mińsko-Mohylewski Administrator Apostolski Diecezji Pińskiej